

overenskomstmæssig ansættelse. Det kan man i hvert fald ikke kalde et hul i loven, blot for at præcisere den side af sagen.

Og dernæst spørgsmålet, som hr. Aage Frandsen stiller: Er det virkelig sådan, at nogle statsansatte kan slippe for disciplinærfølgning, hvis man har begået noget, der i øvrigt begrundes iværksættelse af tjenestemandssager, blot ved at sagen er forældet? Dertil vil jeg sige, at det, jeg som trafikminister bad advokat Lars Svenning Andersen om, var jo netop at undersøge på et fuldstændigt grundlag, om der var anledning til at tro, at der ved indledning af tjenstligt forhør over enkeltpersoner i DSB ville dukke noget op, der kunne give grundlag for, at man rejste tjenestemandssager.

Derom siger Lars Svenning Andersen på side 32 i den rapport, som også Trafikudvalget har fået, at når han »skal tage stilling til, om det refererede forløb i »Ask«- og »Urd«-sagen kan begrunde, at der iværksættes tjenestemandssager, indgår det også som et element i min bedømmelse, at der er tale om et forløb, der ligger fire-fem år tilbage«. Det indgår som et element. Det er ikke en absolut forudsætning, men det er naturligvis et element. »Hvis jeg må vurdere«, skriver han, »at tjenestemandssagen, hvis den pågældende har begået tjenesteforseelse, alene vil kunne medføre en advarsel« – alene vil kunne medføre en advarsel – »og hvis der er tale om et forhold, der har været velkendt i en lang periode, vil tidsfaktoren kunne være medvirkende« – vil tidsfaktoren kunne være medvirkende.

Det vil altså sige, at advokaten ikke har udelukket, til trods for at sagerne er forældet, at man vil kunne anbefale tjenstlig forfølgning af en sådan sag. Det er meget vigtigt at læse det afsnit på side 32 i advokatens redegørelse for at forstå, at det ikke blot er sådan, at vi siger, at man ikke kan forfølge tjenestemænd, blot fordi sagen har været længe undervejs. Naturligvis ville man kunne det, og det var netop det, advokaten blev bedt om at tage stilling til om der var grundlag for.

Så vil jeg sige til hr. Ole Donner, at jeg synes, det er uanstændigt, uacceptabelt, urimeligt og underlødigt, at man tillader sig at kalde de momsafregningsproblemer, DSB har haft, for momsfusk.

Hvordan kan man kalde det momsfusk, at DSB opdager en momsfejl, tager initiativ til at henvende sig til den rette myndighed, Told- og Skattestyrelsen, og får afklaret, hvor meget der

skal efterbetales i moms? Man kan indskyde i en parentes, at ganske vist skulle DSB indbetale ekstrabeløb i moms, men DSB havde glemt at afløfte moms, således at DSB også skulle have penge tilbage.

DSB tager initiativ til at få systemfejl afklaret ved rette myndighed, og den myndighed – må vi gå ud fra, vi har ikke belæg for noget som helst andet – har behandlet sagen, fuldstændig som man behandler lignende sager.

Det er fuldstændig udokumenteret. Der findes ikke noget grundlag nogen steder for hr. Ole Donners betragtninger om, at der skulle være tale om momsfusk. Det er en anklage, som er grebet fuldstændig ud af den blå luft, og jeg synes ikke, det tjener Folketinget og slet ikke Folketingets værdighed, at man skal debattere på et sådant grundlag. Havde hr. Ole Donner nogen som helst dokumentation for at antage, at der var foregået noget, som var kritisabelt, så havde der været anledning til en diskussion på et grundlag, som var folketingsmedlemmerne bekendt. Her er der alene tale om, at hr. Ole Donner igen forsøger at beklukke DSB og deres forvaltning, som det er sket i så mange andre tilfælde.

Jeg finder det dybt beklageligt, at Fremskridtspartiet bruger den slags politiske metoder i et forsøg på at gøre sig selv interessant, når der overhovedet ikke findes noget som helst dokumenteret grundlag for sådanne påstande.

Ole Donner (FP):

Jeg skal kort kommentere nogle af de indlæg, der har været.

Jeg bemærker, at et stort flertal fremsætter et dagsordensforslag, som lukker sagen. Det var det, jeg på forhånd havde frygtet. Jeg finder det mærkeligt, at man overhovedet ikke engang vil modtage og læse de kritiske ting, der er kommet i går, og som hr. Aage Frandsen også refererede fra.

Jeg bemærker, at hr. Jens Kirk fra Venstre ikke mener, at man skal gøre noget ansvar gældende over for nogen. Man mener åbenbart i Venstre, at man bare skal forfremme folk og give dem mere i lønningsposen og gøre dem til noget stort. Det forstår jeg ikke, når man tænker på, hvor hårdt Venstre blev behandlet, da man lavede såkaldt kreativ bogføring i Skatteministeriet, og hvor en Venstreminister – efter min mening uberettiget – gik af. Men det er så bare en konstatering: Venstre vil være med til at lukke sagen.